

Nr 414

Av herr **Hedin m. fl.**, om utredning angående införande av en allmän fiskevårdsavgift.

Vid olika tillfällen ha framförts förslag att skyldighet skulle införas för fiskande att erlægga en särskild avgift, fiskevårdsavgift, vilken skulle få användas för fiskevårdande åtgärder. Framställningar i detta syfte ha vid skilda tillfällen gjorts av, bland andra, Uppsala läns hushållnings-sällskap, Svenska ostkustfiskarens centralförbund, Vänerns fiskareförbund, Stockholms amatörfiskeklubb och Stockholms läns fiskareförbund. I några av dessa framställningar yrkades att en allmän fiskevårdsavgift skulle införas, vilken skulle erläggas av alla fiskande. I andra åter har hemställts, att skyldighet att erlægga fiskevårdsavgift skulle föreskrivas beträffande vissa vatten eller beträffande vissa grupper av fiskande. Senare har frågan berörts i en den 15 mars 1951 dagtecknad skrivelse från samarbetskommittén för frivattnet i Mälaren. I denna skrivelse har kommittén, vilken omfattar företrädare för fiskeritjänstemän samt yrkesfiskare, fiskevattensägare och amatörfiskare med intressen i Mälaren, hemställt att fiskevårdsavgift måtte införas beträffande frivattensområdet i Mälaren. Avgiften skulle erläggas av alla fiskande, och de inflytande medlen skulle användas till fiskevård och fisketillsyn.

Därefter har Svenska fiskevårdsförbundet i en skrivelse till statsverket den 9 juni 1951 hemställt, att frågan om införande av allmän fiskevårdsavgift måtte tagas upp till prövning.

Den ovan nämnda framställningen från Svenska ostkustfiskarens centralförbund remitterades till lantbruksstyrelsen, som — efter hörande av samtliga länsstyrelser — föreslog att frågan om införande av allmän fiskevårdsavgift upptogs till prövning.

Framställningen från Vänerns fiskareförbund, med instämmande av Svenska insjöfiskarens centralförbund, remitterades till ett stort antal myndigheter och sammanslutningar. Flertalet remissinstanser ställde sig positiva till förslaget och tillstyrkte en utredning.

De olika framställningar som gjorts ha hittills icke lett till annat resultat än att fiskeristyrelsen fått i uppdrag att utreda frågan om uttagande av *lokala* fiskevårdsavgifter.

Skälen för införande av en allmän fiskevårdsavgift ha under senare år alltmer vuxit i styrka. De fiskandes antal har oavbrutet stigit och lett till en allt kraftigare avfiskning. Detta gäller alla fiskevatten icke minst andra

sötvatten än de stora insjöarna. Samtidigt ha fiskbestånden alltmer utsetts för faror genom kraftverksbyggen, vattenföroreningar m. m.

På fiskets liksom på jaktens område finnes i många fall icke möjlighet för ägaren eller innehavaren att med säkerhet ensam kunna åtnjuta resultaten av vidtagna åtgärder till fisk- eller djurstammarnas förbättrande. Många fiskevatten äro dessutom gemensamma för flera ägare. Varje fiskande — utom när det gäller helt små, slutna vatten — har därför, eller bör i vart fall ha, ett visst allmänt intresse för bevarandet och förbättrandet av fiskbestånden.

En allmän fiskevårdsavgift bör givetvis beräknas till ett relativt lågt belopp. Den ekonomiska bördan av avgiften blir ringa för den enskilde, men genom avgiften komma sammanlagt betydande belopp att tillföras det allmänna, belopp som skulle bli av utomordentligt stor betydelse för fiskerinäringen. Betydande medelsbehov finnas som därigenom skulle kunna tillgodoses. Främst må nämnas forskning och fiskevårdande åtgärder i allmänhet.

Under åberopande av vad sålunda anförts få vi anhålla,
att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa om en förutsättningslös utredning rörande frågan om införande av
allmän fiskevårdsavgift.

Stockholm den 26 januari 1957

Jöns Nilsson

Hans Wachtmeister

Carl Eric Hedin

Sven Svensson

i Krokstorp

Edvin Jacobsson

J. Onsjö

Ernst V. Staxäng

i Tobo